Západočeská univerzita v Plzni Fakulta aplikovaných věd

Semestrální práce z předmětu POT Jednoduchá kalkulačka

Dominik Zappe (A20B0279P)

Zadání úlohy

Provádí operace +, -, ×, / s čísly int16.

Zadá se např. 25+66=, 33-12=, 18×6=, 77/7=.

Program zobrazí výsledek a čeká na další zadání.

Popis algoritmu

V paměti na adresách *cis1*, *cis2*, *znamenko* a *vysledek* jsou vymezeny příslušně velké mezery. (*cis1* a *cis2* mají 2 byty, protože se očekává maximálně 16 bitů, ze zadání int16; na *znamenko* stačí 1 byte; *vysledek* má vymezených 5 bytů, 4 na výsledek a pátý pro odřádkování). Dále je také v paměti vymezeno 20 bytů pro *vstup* (reálně by stačilo 10, ale rezervoval jsem více).

Očekáván je vstup, jak bylo uvedeno v zadání, tj. "cis1znamenkocis2=". Tento vstup se pak rozkouskuje podle znaménka na dvě čísla – cis1 a cis2 a také se uloží "hodnota" operace mezi nimi na adresu znamenko. Symbolicky jsem si řekl, že sčítání bude 1, odčítání 2, násobení 3 a dělení 4. Čísla je také zapotřebí převést z ascii na číselné hodnoty (1-9 a A-F).

Když už jsou čísla načtená a je známá i požadovaná operace, vykoná se daná operace a výsledek se musí zpětně převést z čísla na ascii. Postupně se tyto ascii znaky ukládají do paměti na adresu *vysledek* a nakonec se jako 5. byte vloží 0x0A (odřádkování).

Všechny inputy a outputy se dějí pomocí GETS a PUTS a syscall (0x1FF00).

Program vypíše tento výsledek a podmíněným skokem se vrací zpět na začátek a vyžádá si další zadání příkladu.

Podprogramy (a jejich detailnější popis algoritmu)

vynulujReg

Podprogram vynuluje všechny (až na ER7) registry za pomocí xor.l (např. xor.l ER0,ER0).

nacti

Podprogram je určený pro správné načtení vstupních dat. Nejprve se zkopíruje adresa *vstupu* do registru ER6. Pak se vezme jeden byte z ER6 a vloží se do ROL. Následně se testuje, jestli tento byte neodpovídá znakům + – x / nebo =, tím by se podprogram přerušil. První číslo se tedy čte, dokud se nenarazí na znaménko operace, jeho symbolická "hodnota" se ukládá průběžně do registru R5L (1 symbolizuje sčítání, 2 odčítání, 3 násobení a 4 dělení). Od načteného bytu se odečte hodnota ascii 0 (0x30) a porovná se s 9. Je-li menší nebo roven, jedná se o číslo 0-9, není-li tomu tak, musí se ještě přičíst konstanta ascii 0 mínus ascii A plus 0x0A. Tím se převede znak na A-F. Bitově se tento znak posune a jde se načíst další byte (posun pointeru v ER6). V případě, že se nalezlo znaménko, je jeho symbolická hodnota uložená v R5L a před ukončením programu se číslo bitově

posune doprava, aby bylo správně zarovnané, a posune se pointer v ER6 o jedna, aby se mohlo jít načítat další číslo.

Při načítání druhého čísla se děje to samé, jen na konci podprogramu není relevantní obsah R5L, protože znaménko už načtené je.

vypis

Podprogram je určený pro výpis výsledku do simulovaného outputu. Výsledek výpočtu je v registru R0. Tam se po celou dobu drží jeho originální hodnota. Tato hodnota se zkopíruje do R1 a provede se bitový posun doprava tak, aby nejvyšší (4.) řád byl na posledním bytu registru. Přičte se ascii 0 (0x30) a opět se ověřuje, jestli se jedná o číslo 1-9 (0x30 – 0x39) nebo o A–F. Když se nejedná o číslo 1-9 musí se ještě přičíst konstanta ascii A mínus ascii 0 mínus 0x0A. Obsah tohoto registru se nakopíruje na adresu *vysledek*.

Znovu se zkopíruje registr R0 do registru R1 a tentokrát se provede bitový posun tak, aby v registru zbyly 2 nejvyšší řády. Je zapotřebí se zbavit řádu vyššího, aby v registru zbylo jen 0x (kde x značí číslo od 0 do F). To se provede tak, že se R1L zkopíruje do R2L a R2 se posune doprava a doleva, zbaví se tak nižšího řádu. Toto číslo se pak odečte od R1L a v R1L už zbude požadované číslo. To se opět převede na ascii a zapíše se na adresu *vysledek+1*.

Obdobným způsobem se řeší ještě další 2 cifry a jako poslední pátý znak se vloží na adresu *vysledek+4* znak odřádkování – 0x0A.

Použité proměnné

vstupvstup od uživatelevyzvavýzva "Zadej priklad: "

odpoved - odpověď "Vysledek je: ", za tento řetězec se vkládá reálný výsledek

cis1 - první číslo v příkladu
cis2 - druhé číslo v příkladu
vysledek - výsledek příkladu

znamenko - požadovaná operace v příkladu

par_vyzva - parametrický blok, ukazatel na vyzva
par_vstup - parametrický blok, ukazatel na vstup
par_odpo - parametrický blok, ukazatel na vystup
parametrický blok, ukazatel na odpoved
stck - zásobník, nastaven na velikost 100B

Proměnné v paměti

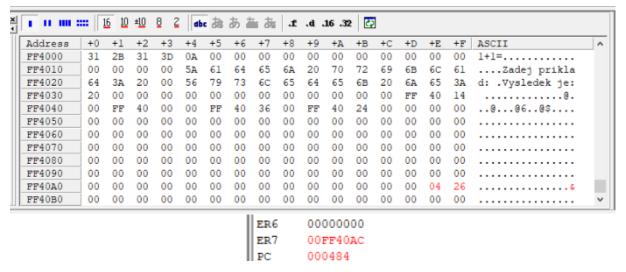
Proměnná	Adresa v paměti
vstup	FF4000
vyzva	FF4014
odpoved	FF4024
cis1	FF4032
cis2	FF4034
vysledek	FF4036
znamenko	FF403B
par_vyzva	FF403C
par_vstup	FF4040
par_vystup	FF4044
par_odpo	FF4048
stck	FF40B0

Konkrétní obsah registru SP v podprogramu

Konkrétní příklad bude uveden na prvním volání podprogramu

Na obrázku je vidět, že vstup do podprogramu je na symbolické adrese 000422, po výstupu z podprogramu tedy musí program pokračovat adresou 000426.

ER7 (SP) ukazuje na adresu v paměti 00FF40AC, za kterou je červeně vidět, že je tam uložená adresa 000426. Voláním *rts* se přesuneme zpět do hlavního programu na tuto adresu.

Obdobně (dle očekávání) to funguje pro všechny ostatní volání podprogramů a zásobník funguje správně.